

## A EXISTAT STEAGUL ȚIRGOVIȘTEI ?

MIHAI OPROIU

Frământările de la începutul secolului al XVII-lea au făcut ca în Țirgoviște să asistăm la evenimente deosebit de interesante care au impresionat pe contemporani, lăsând urme adânci, pline de semnificație.

Spectaculoasele victorii ale armatei muntene precum și numeroasele solii au fost privite cu interes și simpatie de locuitorii orașului.

Cel mai solemn și mai impresionant pare să fi fost ceremonia desfășurată la sfârșitul lui octombrie 1603, când Radu Șerban a primit investitura conducerii militare și politice.

Camilo Cavriolo, care a descris-o în amănunt, arăta că s-a desfășurat la poalele mănăstirii Dealu și în piața orașului. Radu Șerban se afla „în mijlocul a 4000 de pedestrași, pe un cal frumos de luptă” însoțit de o mare ceată de vestiți cavaleri și boieri“. Condotierul menționa că trupele românești ce intrau în oraș fluturau „două stindarde mari ale țării socotite făcătoare de minuni“. Describe în amănunt, aflăm că unul era „de damasc alb, pe care era pictat un corb cu cruce dublă și stea roșie în cioc, stînd deasupra unui ienupăr verde“, iar celălalt „de culoare sîngerie pe care era pictat un cap frumos de tînără fecioară cu splendide hieroglfe“. Dacă la primul steag recunoaștem cu ușurință steagul Țării Românești, cel de al doilea permite unele discuții.

Sesizînd că al doilea steag „nu mai era înfățișat în alte izvoare“, C. Rezachievi, consideră că ar înfățișa „chipul patroanei țării“. Noi considerăm însă că descrierea celui de al doilea steag permite să afirmăm că reprezenta și steagul trupelor cantonate în Țirgoviște, atunci principală reședință domnească. Este bine cunoscut că pecetea orașului avea înfățișată Maica Domnului, avînd pe margini o legendă în limba slavă. Dacă încercăm să comparăm cele două realizări artistice observăm că și în jurul steagului se aflau „splendide hieroglfe“, ceea ce ne face să presupunem că și desenul steagului ar fi avut o formă rotundă, asemănătoare cu pecetea. Este îndeobște cunoscut că atunci cînd orașenii și-au săpat în piatră diferite privilegii le-au împodobit de obicei cu simbolul orașului.

Faptul că armata țării se afla de obicei staționată la Țirgoviște constituie un argument în plus pentru afirmarea paternității orașului. Dacă lucrurile se prezintă cu adevărat așa ar însemna că Țirgoviștea este singurul dintre orașele noastre medievale care ar fi dispus de așa ceva.